

Kitab Yoél jeung Garéja Masehi Advent Poé Katujuh Laodikia — Nomer Dua Puluh Dalapan

Jeff Pippenger

2026-01-14

Nomor Dua Puluh Dalapan

Urang keur ngaidentifikasi dua belas panggenepan Mésianik dina kitab Mateus, sarta nyaluyukeun éta jeung waymark-waymark tina saratus opat puluh opat rébu. Urang geus ngaidentifikasi kalahiran Kristus minangka waymark tina waktu ahir, anu ngamimitian unggal gerakan réformasi. Kalahiran Kristus saluyu jeung taun 1989, nyaéta waktu ahir pikeun saratus opat puluh opat rébu. Waymark éta salawasna dituturkeun ku hiji waymark nalika pesen ditepikeun ka ranah umum, sangkan sanggeus éta masarakat bisa dipertanggungjawabkeun.

Kacumponan Masiha anu kadua nyaéta pangajaran pasemon Kristus, anu nangtukeun métodologi anu dipaké pikeun nepikeun ieu pesen anu diformalkeun sanggeus mangsa ahir, nalika nambahanana pangaweruh ngahasilkeun hiji pesen pikeun éta generasi anu has. Éta téh taun 1831 pikeun urang Millerit jeung taun 1996 pikeun gerakan saratus opat puluh opat rébu. Sanggeus pesen éta diteundeun dina ranah umum, tuluy éta dipaparin kakawasaan ku hiji kacumponan nu buat anu nandaan awal prosés pangujian. Kakawasaan éta nyaéta 11 Agustus 1840 pikeun urang Millerit jeung 9/11 pikeun saratus opat puluh opat rébu.

Jalan Tanda Mesianik Katilu nyaeta Para Utusan 9/11

Tuluy anjeunna sumping sarta cicing di hiji kota anu disebut Nasaret, supaya kahontal naon anu geus diucapkeun ku para nabi, yén Anjeunna bakal disebut urang Nasaret. Mateus 2:23.

Ramalan

Jeung bakal medal hiji taruk tina tunggul Isai, sarta hiji Dahan bakal tumuwuh tina akar-akarna. Yesaya 11:1, Hakim-hakim 13.

Akar kecap Ibrani anu ditarjamahkeun jadi “Cabang” nyaéta Netzer, anu ogé mangrupa akar tina Nazaret. Eta Cabang teh asalna ti padumukan kumuh di Nazaret.

“PANGERAN bakal nyaur para nonoman tina kahirupan anu basajan kana palayanan-Na, sakumaha Anjeunna ngalakukeunana waktu hirup sacara pribadi di ieu dunya. Anjeunna ngaliwat ka para rabi anu pinunjul ku élmu, pikeun milih salaku murid-murid-Na anu pangheulana para pamayang anu handap asor tur teu diajar. Anjeunna boga para pagawé anu bakal disaur kaluar tina kamiskinan jeung kaayaan anu teu kasohor. Maranéhna keur ngalaksanakeun kawajiban-kawajiban umum dina kahirupan sapopoe, jeung maké pakéan kasar, ku manusa dipandang minangka jalma-jalma anu henteu pati aya hargaana. Tapi maranéhna bakal jadi permata-permata anu mulya, pikeun ngagenclang caang pikeun PANGERAN. ‘Maranehna bakal jadi kagungan Kami, saur PANGERAN semesta alam, dina poe nalika Kami ngumpulkeun permata-permata Kami.’” Review and Herald, 5 Méi 1903.

Kawenangan Roh Suci, kawenangan Sadérék White, sarta panarimaan anu diilhamkeun ka Jones jeung Waggoner, ditolak dina taun 1888, sakumaha Korah kungsi ngalakukeunana ka kawenangan Musa.

“Ku kituna amanat malaikat katilu bakal diproklamasikeun. Nalika waktuna datang pikeun ditepikeun kalawan kakawasaan anu panggedéna, Gusti bakal damel ngaliwatan pakakas-pakakas anu handap asor, nungtun pikiran jalma-jalma anu nyucikeun dirina pikeun palayanan ka Mantenna. Para pagawé bakal dipamampuh lain ku lantaran atikan ti lembaga-lembaga kasastraan, tapi ku pangurapan Roh-Na. Jalma-jalma anu boga iman jeung doa bakal kadorong pikeun maju kalawan sumanget suci, nyatakeun kecap-kecap anu dipaparinkeun ku Allah ka maranéhna. Dosa-dosa Babul bakal dibuka ka umum. Balukar anu matak pikasieuneun tina maksa palaksanaan tatacara garéja ku kakawasaan sipil, panyusupan spiritualisme, kamajuan kakawasaan kapausan anu nyusup tapi gancang—sadayana bakal dibongkar kedokna. Ku ieu panggeuing anu khidmat, rahayat bakal digugah. Rébuan demi rébuan bakal ngadéngékeun, anu can kungsi ngadéngé kecap-kecap saperti kieu. Kalawan héran maranéhna ngadéngé kasaksian yén Babul téh nyaéta garéja, anu geus runtuh ku lantaran kasalahan-kasalahan jeung dosa-dosana, ku lantaran nampik kana bebeneran anu dikirimkeun ka dirina ti sawarga. Nalika rahayat ngadeukeutan ka guru-guru maranéhna baheula kalawan pananya anu sumanget, Naha ieu perkara-perkara téh enya? para pendeta nyangkem dongéng-dongéng, ngaramalkeun perkara-perkara anu ngalemeskeun, pikeun nenangkeun kasieun maranéhna jeung ngaremkeun batin anu geus hudang. Tapi ku sabab loba anu nolak pikeun puas ku saukur wibawa manusa wungkul sarta nungtut hiji ‘Kieu timbalan PANGERAN’ anu écés, palayanan anu kasohor, saperti urang Parisi baheula, pinuh ku amarah lantaran wibawa maranéhna dipertanyakan, bakal nyalahkeun amanat éta minangka asalna ti Iblis sarta ngagugah jalma réa anu nyaah kana dosa supaya ngahina jeung nyiksa jalma-jalma anu ngumumkeunana.” *The Great Controversy*, 606.

Biwir anu gagap ti pilemburan kumuh Nasaret sumping ka “perdebatan” dina Yesaya dua puluh tujuh.

Dina ukuranana, waktu éta tumbuh kaluar, maneh bakal nyanghareupanana dina pasalingsingan; Anjeunna nahan angin-Na anu garang dina poé angin wetan. Yesaya 27:8.

“Angin ti wetan” Islam, anu dilambangkeun minangka “cilaka nu katilu,” sarta deuih “ngamurkaan bangsa-bangsa,” dileupaskeun tuluy geuwat ditahan dina 9/11.

“Dina waktu éta, nalika karya kasalametan geus ngajugjug panutupan, kasusah bakal datang ka bumi, sarta bangsa-bangsa bakal ambek, tapi tetep ditahan sangkan teu ngahalangan pagawean malaikat katilu. Dina waktu éta ‘hujan panungtungan,’ atawa pangnyegerkeun ti payuneun Gusti, bakal datang, pikeun maparin kakawasaan ka sora tarik malaikat katilu, sarta nyiapkeun para wali supaya bisa nangtung dina mangsa nalika tujuh bala panungtungan bakal dicurahkeun.” *Early Writings*, 85.

Musa, Ellen White, A. T. Jones, jeung E. J. Waggoner tuluy nyokot kalungguhan maranéhna dina 9/11 salaku para pangjaga dina Habakuk pasal dua, anu naroskeun naon anu bakal ku maranéhna diucapkeun dina mangsa “perdebatan” Yesaya, anu dimimitian nalika angin ti wétan datang.

Yesaya nyebutkeun yén “perdebatan” éta téh anu nyucikeun dosa-dosa ti umat Allah.

Dina ukuranana, nalika éta tumuwuh ka luar, maneh bakal nangtang jeung éta; Mantenna nahan angin-Na anu garang dina poe angin wetan. Ku sabab ieu, ku kituna kajahatan Yakub bakal dipupus; sarta ieu sakabéh buahna, pikeun miceun dosana; nalika manéhna ngajadikeun sakabéh batu mezbah jadi saperti batu kapur anu diremuk nepi ka peupeus, tatangkalan karamat jeung arca-arca moal nangtung deui. Yesaya 27:8, 9.

“Perdebatan” ngeunaan hujan ahir anu diukur dina 9/11, nalika Islam dileupaskeun tuluy dikeang deui, nyaéta kumaha kajahatan-kajahatan Yakub dipupus, ku kituna Yakub robah jadi Israél. Peralihan alkitabiah ti Yakub, saurang lalaki wawakil perjangjian, jadi Israél, ngaidéntifikasi taun 1856, nalika gerakan Millerit Filadelfia robah jadi gerakan Millerit Laodikia, anu tujuh taun ti harita bakal jadi garéja Advent Poé Katujuh Laodikia. Peralihan dina sajarah Millerit éta ngaidéntifikasi hiji waymark dina sajarah saratus opat puluh opat rébu, nalika gerakan Laodikia tina saratus opat puluh opat rébu robah jadi gerakan Filadelfia tina saratus opat puluh opat rébu. Titik peralihan éta nyaéta nalika Yakub, anu hartina si nu ngarebut tempat batur, robah jadi Israél, anu hartina nu ngéléhkeun.

“Perdebatan” téh nyucikeun kajahatan Yakub, sarta anjeunna jadi Israil, anu meunang. Jalma-jalma anu dipedar minangka Israil meunang ku getih Firman jeung ku kecap kasaksian maranéhna.

Jeung maranéhna ngéléhkeun anjeunna ku getih Anak Domba, jeung ku kecap kasaksian maranéhna; sarta maranéhna henteu nyaah kana nyawana nepi ka pati. Wahyu 12:11.

“Kecap kasaksian maranéhna” téh pesen anu dipénta ku panjaga Habakuk sangkan kahartos. Ieu ngagambarkeun panyucian maranéhna jeung getih Anak Domba, nyaéta pembenaran maranéhna.

Kami rek nangtung dina pangjagaan, jeung nempatkeun diri dina munara, sarta rek ngawaskeun pikeun ningali naon anu ku Anjeunna bakal diucapkeun ka kaula, jeung naon anu ku kaula baris diwaler nalika kaula ditegor. Habakuk 2:1.

Kecap “reproved” ngandung harti “dipapagahan,” jeung ngalambangkeun “perdebatan” Yesaya anu ngaleungitkeun dosa-dosa Yakub. Panjaga dina Habakuk hayang nyaho naon kasaksianana kudu jadi, sarta anjeunna dibéjaan yén papan-papan Habakuk téh nya éta amanat anu bakal ngamungkinkeun jalma-jalma anu hayang maca pikeun ngajalankeun panalungtikan ngaliwatan Kitab Suci sarta manggihan amanat ngeunaan dipalar dibenerkeun ku iman. Habakuk dua sacara écés ngaidéntifikasi panjaga éta dina ahir opat ayat anu kahiji, minangka kaasup golongan anu dibenerkeun ku iman.

Tingali, jiwana anu ngagedékeun dirina sorangan téh henteu lempeng di jerona; ari nu bener mah bakal hirup ku imanna. Habakuk 2:4.

Pesen anu aya dina dua loh éta nya éta jalan-jalan baheula anu disebat ku Yermia. Tapi nalika panjaga Yermia niup tarompét, golongan para pangbarontak, anu jiwana ngagedéan, nolak ngadangu. Maranéhna téh golongan anu sarua jeung anu kasebut dina ayat saméméhna, anu nolak leumpang dina jalan-jalan baheula supaya manggihan katengtreman jeung kaségeran.

Kieu timbalan PANGERAN, Maraneh kudu ngadeg di jalan-jalan, tuluy tengetan, sarta tanyakeun ngeunaan jalan-jalan anu baheula, di mana aya jalan anu hade; lampahkeun eta, tangtu maraneh bakal manggihan katengtreman pikeun jiwa maraneh. Tapi maranehna ngomong, “Kami moal ngalampahkeun eta.” Kitu deui Kami geus netepkeun para panjaga pikeun maraneh, saur-Na, “Perhatikeun sora tarompet.” Tapi maranehna ngomong, “Kami moal merhatikeun.” Yermia 6:16, 17.

Para juru ronda anu ditempatkeun pikeun ngawas umat Allah dina 9/11 nyaéta Musa, Ellen White, Jones, jeung Waggoner, anu dilambangkeun ku biwir Musa anu gagap, anu ngalambangkeun kaseunana pikeun nyarita dina basa Mesir, hiji basa anu geus opat puluh taun henteu dipakéna. Patali jeung sakabéh urang Ibrani jeung balaréa campuran anu meuntas Laut Beureum babarengan jeung Musa, Musa téh jalma anu boga logat asing. Logatna éta logat urang Nasaret. Petrus ogé kagungan logat anu kaciri.

Sabada sawatara lila, maranéhanana anu ngadeg di dinya ngadatang ka anjeunna, tuluy nyarios ka Petrus, “Tangtu anjeun ogé salasahiji ti maranéhna; sabab cara nyarita anjeun nembongkeun diri anjeun.” Mateus 26:73.

Dina paséa sajarah Petrus, manéhna ngabohong tilu kali, sarta kasohor dina éta paséa ku logatna, atawa ku létahna anu gagap. Hiji golongan dina éta paséa nanya ka Allah, “naon anu kudu ku kami diucapkeun dina paséa éta.” Maranéhna “ningali” kana jalan-jalan baheula sarta maranéhna “ngadangukeun” sora tarompet. Maranéhna ningali jeung ngadangu, sarta nalika ahirna maranéhna “paséa,” maranéhna meunang kameunangan. Amanat pikeun meunang kameunangan dina poé-poé panungtungan digambarkeun minangka amanat Laodikia. Béda jeung garéja Laodikia, garéja Filadelfia teu boga panghukuman.

Anu meunang bakal ku Kami dijadikeun tihang dina Bait Allah Kami, sarta manéhna moal kaluar deui ti dinya; jeung kana dirina bakal ku Kami dituliskeun ngaran Allah Kami, jeung ngaran kota Allah Kami, nya eta Yerusalem anyar, anu turun ti sawarga ti Allah Kami; jeung kana dirina bakal ku Kami dituliskeun ngaran Kami anu anyar. Sing saha anu boga ceuli, muga ngadenge naon anu diucapkeun ku Roh ka jamaah-jamaah. Wahyu 3:12, 13.

Sanaos henteu aya panghukuman, jangji ka Piladelpia téh ngan pikeun maranéhna anu “nungkulan.” Garéja Piladelpia dipatalikeun sabalikna jeung garéja Laodikia, sarta dibédakeun ku hiji golongan anu kudu nungkulan, jeung hiji golongan anu geus nungtasan. Garéja Piladelpia dipatalikeun sabalikna jeung garéja Laodikia, jeung garéja Laodikia téh para parawan bodo dina Mateus 25.

“Kaayaan Garéja anu dilambangkeun ku para parawan bodo, ogé disebut minangka kaayaan Laodikia.” Review and Herald, 19 Agustus 1890.

Dina 9/11, nalika malaikat turun dina ragragna Menara Kembar, Jones jeung Waggoner ngamimitian pamaparan pesen Laodikea, sarta perdebatan ngeunaan hujan tukang pun ngawitan. Pesen tarompet Yeremia nyaéta tarompet katujuh, nyaéta cilaka anu katilu, nyaéta Islam sakumaha diidentifikasi dina jalan-jalan heubeul anu dilambangkeun ku bebeneran-bebeneran, SAKABÉH bebeneran-bebeneran éta, anu dilambangkeun dina tabél 1843 jeung 1850 karya Habakuk. Pesen

Laodikea téh hiji-hijina pangharepan kasalametan, sarta kecap kasalametan hartina panyageur. Boh nalika Kristus ngagambarkeun diri-Na sorangan keur ngetok panto haté saurang Laodikea, boh nalika Anjeunna ngajangjikeun ka urang Laodikea yén lamun maranéhna rék nyieun karukunan jeung Anjeunna, Anjeunna bakal nyieun karukunan jeung maranéhna, ngan ukur pesen panyageur anu dipasrahkeun ka saurang Advent Hari Katujuh Laodikea.

Waymark Mésianik kaopat téh nyaéta pesen Laodikea ngeunaan 9/11

Supaya tergenap naon anu geus diucapkeun ku Nabi Esaias, saur-Na, Anjeunna sorangan nyandak kalemahan urang, sarta nanggung panyakit urang. Mateus 8:17.

Ramalan

Saéstuna anjeunna geus nanggung kasedihan urang, sarta mawa kasangsaraan urang; sanajan kitu ku urang anjeunna dianggap katarajang, dipaéhan ku Allah, jeung disiksa. Yesaya 53:4.

Jeung ka malaikat jamaah di Laodikia tuliskeun; Kieu dawuh Sang Amin, saksi anu satia jeung bener, pangmimitina tina ciptaan Allah; Kami terang kana sagala pagawéan maneh, yén maneh lain tiis lain panas: Mugi maneh tiis atawa panas. Ku sabab kitu, lantaran maneh haneut-haneutan, sarta lain tiis lain panas, ku Kami maneh rek dimuntahkeun kaluar tina sungut Kami.

Sabab maneh nyebut, Kami beunghar, jeung geus nambahan ku harta banda, sarta teu butuh naon-naon deui; padahal maneh teu nyaho yén maneh téh cilaka, pikasediheun, miskin, lolong, jeung taranjang:

Kami maparin pitutur ka maneh supaya meuli ti Kami emas anu geus diuji dina seuneu, sangkan maneh jadi beunghar; jeung pakean bodas, sangkan maneh dipaparin pakean, sarta supaya kaéra tina katelanjangan maneh ulah katémbong; jeung olesan panon ku salep panon, sangkan maneh tiasa ningali.

Sing saha dipikanyaah ku Kami, ku Kami ditegor jeung dihajar; ku sabab kitu sing rajin, sarta tobat. Tingali, Kami nangtung di hareupeun panto, sarta ngetok; lamun aya jelema ngadenge sora Kami, sarta muka panto, Kami bakal asup ka manéhna, sarta bakal dahar babarengan jeung manéhna, jeung manéhna jeung Kami. Ka anu unggul bakal ku Kami dipaparin linggih babarengan jeung Kami dina tahta Kami, sakumaha Kami ogé geus unggul, sarta geus linggih babarengan jeung Rama Kami dina tahta-Na. Anu boga ceuli, sing ngadenge naon anu diucapkeun ku Roh ka jamaah-jamaah. Wahyu 3:14–22.

Pangjurung pikeun meuli emas jeung pakean bodas sarta pikeun ngoles panon nyaéta ubar anu ditegeskeun pikeun kaayaan anu tungtungna mawa kana pati langgeng, lain ngan saukur pati. Naon baé pasualan anu ku emas, pakean, jeung pangolesan éta bisa diubaran, pasualan-pasualan éta kalayan gampang saluyu jeung Kristus anu nyandak kalemahan urang. Yohanes dipanjara di Patmos ku sabab Firman Allah jeung kasaksian Yesus, anu nyaéta Roh Nubuat. Roh Nubuat nyaéta ubar pikeun Laodikea, jeung sipat panyageur tina Roh Nubuat dilambangkeun ku Kristus anu nyandak kalemahan urang jeung nanggung kasedihan urang.

Hiji-hijina jalan pikeun Kristus nyandak kalemahan-kalemahan urang iwal lamun urang muka panto hate urang sarta ngantepkeun ngahijina Kaallahan-Na jeung kamanusaan urang. Anjeunna nyandak kalemahan-kalemahan urang nalika Anjeunna asup kana kahirupan urang ngaliwatan ayana Roh Suci. Urang muka panto éta ku ngalaksanakeun ubarna. Ubar anu muka hate téh emas, pakean bodas, jeung salep panon. Salep panon téh pencerahan tina Firman Allah anu ngan bisa kahontal ku Roh Suci. Alkitab téh lampu pikeun suku urang, jeung cahaya anu nyaangan jalan satapak téh cahaya tina Seruan Tengah Peuting.

Pangandika-Mu téh lampu pikeun suku abdi, jeung cahaya pikeun jalan abdi. Jabur 119:105.

Nalika saurang Laodikia dipapatahan supaya nginumasan panonna, anjeunna kudu ngalakukeun kitu ku Firman Allah, anu mangrupa palita; tapi sakumaha digambarkeun dina misil sapuluh parawan, palita téh taya gunana lamun teu aya minyak. Jalma-jalma Laodikia boga Alkitab maranéhna, sanajan umumna lain King James Version, tapi maranéhna teu boga minyak Roh Suci. Pangurapan kana panon-panon Laodikia kalaksanakeun ku hiji pesen anu ngandung ayana Roh Suci.

Emas anu dipapatahan supaya dibeuli ku saurang Laodikea lain saukur iman, tapi iman anu digawé ku kanyaah sarta nyucikeun jiwa. Saperti halna salep panon, emas ogé miboga pangakuan Laodikea anu palsu. Saurang Laodikea ngaku, sakumaha ogé sakumna dunya Kristen, yén maranéhna boga “iman.” Iman anu sapertos kitu ngan saukur kayakinan manusa, sarta palsu tina iman anu dilambangkeun ku emas, sabab iman éta nyucikeun jiwa. Éta téh iman anu nyucikeun, sarta jalma-jalma anu miboga iman anu asli tur geus disucikeun téh suci, sabab disucikeun hartina dijadikeun suci. Kaum Laodikea henteu miboga iman anu kitu, sabab lamun maranéhna miboga éta, Kristus moal aya di luar, keur milari jalan asup.

“Teu aya jalan tengah ka Firdaus anu dipulihkeun. Amanat anu dipasihkeun ka manusa pikeun poé-poé panungtungan ieu lain pikeun dicampuraduk jeung rekayasa manusa. Urang teu meunang ngandelkeun kawijakan para ahli hukum dunya. Urang kudu jadi jalma-jalma anu handap asor dina doa, ulah meta saperti jalma-jalma anu dipaburencay ku agén-agén Iblis.

“Loba anu boga iman, tapi lain iman anu digawe ku kanyaah sarta nyucikeun jiwa. Iman anu nyalametkeun lain saukur kayakinan kana bebeneran wungkul. ‘Setan-setan ogé percaya, sarta ngageter.’ Ilham tina Roh Allah maparin ka manusa hiji iman anu jadi kakuatan anu ngadorong, anu ngabentuk tabiat, sarta nungtun manusa leuwih luhur tibatan kalakuan formal semata. Kecap-kecap, lampah-lampah, jeung roh kudu mere kasaksian kana kanyataan yén urang téh pangiring Kristus.

“Cahaya jeung berkah anu panggedéna anu parantos dipaparinkeun ku Allah lain jaminan ngalawan palanggaran jeung murtad dina poé-poé panungtungan ieu. Maranéhana anu ku Allah parantos diangkat kana kalungguhan-kalungguhan luhur kapercayaan bisa ngabelok tina cahaya sawarga ka hikmah manusa. Harita cahaya maranéhna bakal jadi poék, kamampuh-kamampuh anu dipercayakeun ku Allah ka maranéhna bakal jadi jebakan, tabiat maranéhna jadi hal anu matak nyinggung ka Allah. Allah moal tiasa dipoyok. Mungguh ti Anjeunna parantos aya sarta salawasna bakal dituturkeun ku akibat-akibatna anu pasti.

Ngalakukeun kalakuan-kalakuan anu henteu matak ridho ka Allah, lamun henteu disesali kalayan pageuh sarta ditinggalkeun, tibatan néangan pikeun ngabenerkeun éta kalakuan, bakal nungtun anu ngalakukeun kajahatan léngkah demi léngkah kana panipuan nepi ka loba dosa dilakukeun kalayan henteu dihukum. Sakur anu hayang miboga tabiat anu bakal ngajadikeun maranéhna sabatur gawe jeung Allah sarta narima pujian ti Allah, kudu misahkeun dirina tina musuh-musuh Allah, sarta ngajaga kayaktian anu dipasihkeun ku Kristus ka Yohanes pikeun dipasihkeun ka dunya.” Manuscript Releases, volume 18, 30–36.

“Jubah bodas” téh nyaéta kabeneran Kristus.

Hayu urang bingah jeung sukacita, sarta maparin hormat ka Anjeunna; sabab perkawinan Anak Domba geus datang, sarta pamajikan-Na geus nyiapkeun dirina. Jeung ka dirina dipaparin sangkan ngagem linen halus, beresih jeung bodas; sabab linen halus téh kabeneran para wali. Jeung manéhna ngadawuh ka kuring, Tulis, Bagja jalma-jalma anu disebut ka jamuan kawinan Anak Domba. Jeung manéhna ngadawuh ka kuring, Ieu téh pangandika Allah anu sajati. Wahyu 19:7–9.

Pamajikan éta nyiapkeun dirina ku nerapkeun ubar tilu rupa anu dipasihkeun ka Laodikea, sarta ku ngalakukeun éta, manehna ngarobah dirina jadi panganten awéwé Filadelfia. Ayat-ayat éta sacara langsung nyarita ka Adventisme, anu dilambangkeun dina misil sapuluh parawan.

Parawan-parawan téh nyaéta jalma-jalma anu ngadagoan indit ka kawinan anu geus dipanggero pikeun maranéhna. Panganten awéwé éta nyiapkeun dirina, sabab hal éta dikurniakeun dina Zakaria pasal tilu, dina carita Yosua jeung malaikat. Di dinya pakean Laodikea-na anu kotor dipiceun sarta diganti ku pakean kawin tina linen bodas. Ubar éta meunang saksi kadua dina ngaran Ellen Gould White. Ellen hartina cahaya anu caang tur ngagenclang, sarta ngalambangkeun salep panon. Gould nyaéta kecap Inggris kuna pikeun emas, sarta hartina emas. White ngalambangkeun kabeneran, sarta ngaran éta henteu dipasihkeun ka anjeunna nepi ka taun 1846, nalika anjeunna nikah ka James. Harita ngaranna robah jadi White. Robahna ngaran jeung perkawinan duanana mangrupa lambang hubungan perjangjian. Saméméh nikah, ngaranna Harmon, anu hartina saurang soldadu karapihan, saperti kaayaan dirina harita. Ellen White nyaéta amanat Laodikea, sarta nolak anjeunna téh sarua jeung nolak kasalametan!

Urang baris neraskeun ngulik dua belas nubuat Mésianik dina kitab Mateus dina tulisan salajengna.

“Wahyu 3:14–18 dicutat.”

“Eh, bet kumaha gambaranana! Sakitu lobana anu aya dina kaayaan anu pikasieuneun ieu. Kuring kalayan enya-nya nyuhunkeun ka unggal palayan Injil supaya taliti nalungtik pasal katilu tina Wahyu, sabab di jerona kagambar kaayaan anu lumangsung dina poé-poé panungtungan. Talungtik kalayan taliti unggal ayat dina pasal ieu, sabab ngaliwatan kecap-kecap ieu Yesus keur nyarita ka aranjeun.

“Lamun kungsi aya hiji umat anu dilambangkeun ku amanat Laodikea, nya éta umat anu geus narima cahaya anu gedé, nyaéta panyingkepan Kitab Suci, anu geus ditarima ku umat Advent Poé Katujuh.” Manuscript Releases, jilid 18, 193.

“Jalma Allah anu sajati, anu ngajaga parentah-parentah, nembongkeun ka dunya hiji tabiat anu teu kaceplosan ku cacad, mere kasaksian ku jalan lampah maranéhna sorangan yén hukum PANGERAN teh sampurna, ngarobah jiwa. Ku kituna Gusti Yesus, Putra Allah, ku jalan kataatan-Na kana hukum Allah, geus ngangkat sarta ngamulyakeun eta hukum. Allah tangtu baris ngahukum unggal anggota tina unggal garéja anu ngaku dirina Advent Hari Katujuh, anu teu ngalakukeun pangabdian ka Mantenna, tapi ku kasombongan, ku kapentingan diri, jeung ku kadunyaan, nembongkeun yén bebeneran anu asalna ti sawarga tacan ngagarap hiji reformasi dina tabiatna.

“Mangga baca kalayan taliti Wahyu 3:15–18. Sorana Yesus Kristus kadéngé. ‘Sakumna anu dipikaasih ku Kami, ku Kami ditegor jeung didisiplin: ku sabab éta sing getol [ulah satengah haté], sarta tobat. Tingali, Kami [Jurusalamet maranéh] nangtung di lawang panto, sarta ngetrok: lamun aya anu ngadéngé sora Kami, sarta muka panto, Kami bakal asup ka anjeunna, sarta dahar babarengan jeung anjeunna, jeung anjeunna jeung Kami. Ka anu meunang kameunangan bakal ku Kami dipasih hak diuk babarengan jeung Kami dina tahta Kami, sakumaha Kami ogé geus meunang kameunangan, sarta linggih babarengan jeung Rama Kami dina tahta-Na’ [Wahyu 3:19–21].”

“Naha gereja-gereja bakal ngindung kana amanat Laodikea? Naha maranéhna bakal tobat, atawa sanajan amanat bebeneran anu pangsanggupna—amanat malaikat katilu—keur diproklamasikeun ka sakuliah dunya, maranéhna tetep kénéh lumampah dina dosa? Ieu téh amanat rahmat anu pamungkas, panggeuing anu pamungkas pikeun dunya anu geus ragrag. Lamun gereja Allah jadi haneut-haneut kuku, éta henteu deui nangtung dina kahadean payuneun Allah, sarua waé jeung gereja-gereja anu digambarkeun geus ragrag sarta jadi tempat pangdiaman setan-setan, benteng unggal roh jahat, jeung kurungan unggal manuk anu najis sarta matak geuleuh. Jalma-jalma anu geus miboga kasempetan pikeun ngadéngé jeung narima bebeneran sarta geus ngahiji jeung gereja Masehi Advent Poé Katujuh, nyebut dirina umat Allah anu nurut kana parentah-parentah-Na, tapi henteu miboga kahirupan rohani jeung pangbakti ka Allah leuwih ti batan gereja-gereja nominal, bakal narima bala-bala Allah, enya sakumaha pastina jeung gereja-gereja anu ngalawan hukum Allah. Ngan jalma-jalma anu disucikeun ku bebeneran anu bakal jadi kulawarga karajaan di padumukan sawarga anu geus diapiapkeun ku Kristus pikeun maranéhna anu nyaah ka Mantenna sarta ngajaga parentah-parentah-Na.”

“Anu nyebut, Kami terang ka Anjeunna, tapi henteu ngajaga parentah-parentah-Na, nyaéta tukang bohong, jeung kayaktian teu aya dina dirina’ [1 John 2:4]. Ieu ngawengku sakumna jalma anu ngaku boga pangaweruh ngeunaan Allah, jeung ngajaga parentah-parentah-Na, tapi henteu nembongkeunana ku pagawean-pagawean anu hade. Maranéhna bakal narima nurutkeun kana kalakuan maranéhna. ‘Saha waé anu cicing dina Anjeunna henteu ngalakukeun dosa: saha waé anu ngalakukeun dosa teu acan ningali Anjeunna, ogé teu acan wanoh ka Anjeunna’ [1 John 3:6]. Ieu ditujulkeun ka sakumna anggota garéja, kaasup anggota-anggota garéja Seventh-day Adventist. ‘Barudak leutik, ulah aya saurang ogé nipu ka aranjeun: anu ngalakukeun kabanaran nyaéta bener, sakumaha Anjeunna bener. Anu ngalakukeun dosa téh asalna ti Iblis; sabab Iblis geus ngalakukeun dosa ti mimiti. Ku ieu Putra Allah dinyatakeun, supaya Anjeunna ngancurkeun pagawean-pagawean Iblis. Saha waé anu dilahirkeun ku Allah

henteu ngalakukeun dosa; sabab bibit-Na tetep aya dina dirina: jeung anjeunna moal bisa ngalakukeun dosa, sabab anjeunna dilahirkeun ku Allah. Dina ieu barudak Allah katembong, jeung barudak Iblis: saha waé anu henteu ngalakukeun kabanaran lain asal ti Allah, kitu deui anu henteu nyaah ka dulurna' [1 John 3:7–10].”

“Sakabéh jalma anu ngaku dirina Adventis nu ngajaga poe Sabat, tapi tetep neruskeun hirup dina dosa, nyaéta tukang bohong dina paningal Allah. Laku lampah maranéhna nu pinuh ku dosa éta ngalawan kana pagawean Allah. Maranéhna keur ngarahkeun batur kana dosa. Firman datang ti Allah ka unggal anggota gereja-gereja urang, ‘Jeung jieun jalan-jalan anu lempeng pikeun suku maranéh, supaya anu pincang ulah kasasar tina jalan; tapi sing kalah jadi cageur. Turutan karapihan jeung sakabéh manusa, jeung kasucian, tanpa ieu moal aya saurang ogé anu bakal ningali Gusti: kalayan taliti nenjo, bisi aya anu gagal tina kurnia Allah; bisi aya akar kapaitan anu tumuwuh nepi ngaganggu maranéh, sarta ku lantaran éta loba anu jadi najis; Bisi aya anu jinah, atawa jalma anu najis kawas Esau, anu ngajual hak cikalna ku sakecap dahareun. Sabab maranéh terang yén engkéna, nalika manéhna hayang narima berkah éta minangka warisan, manéhna ditolak; sabab manéhna teu manggihan tempat pikeun tobat, sanajan dipaluruhna éta kalayan taliti bari ceurik’ [Ibrani 12:13–17].”

“Ieu lumaku ka réa jalma anu ngakukeun percaya kana bebeneran. Tibatan ninggalkeun lampah-lampah napsu maranéhna, maranéhna teras maju dina hiji jalur atikan anu salah dina sofistri tipu daya Iblis. Dosa henteu katingali minangka hal anu dosa. Nurani maranéhna sorangan geus kacemaran, haté maranéhna geus ruksak, malah pikiran-pikiranana terus-terusan ruksak. Iblis ngagunakeun maranéhna minangka pamegat pikeun ngagoda jiwa-jiwa kana lampah-lampah najis anu ngotoran sakabéh ayana. ‘Anu ngahinakeun hukum Musa [anu nya éta hukum Allah] paéh tanpa kanyaah ku kasaksian dua atawa tilu urang: Sabaraha leuwih beuratna hukuman, ceuk maranéh, anu pantes ditarima ku anu geus nginjak handapeun suku Putra Allah, jeung nganggap getih perjangjian, ku éta anjeunna geus disucikeun, minangka hal anu teu suci, sarta geus ngahina Roh kurnia? Sabab urang nyaho ka Anjeunna anu geus ngadawuh, Pamales téh kagungan Kami, Kami baris males, dawuh Gusti. Jeung deui, Gusti bakal ngahakiman umat-Na. Ngaragrag kana panangan Allah anu hirup téh hal anu matak sieun’ [Ibrani 10:28–31].” Manuscript Releases, jilid 19, 175–177.